

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Domnului

Scrieți, fiilor primitori de Dumnezeu, scrieți de la Mine și așezați în cartea sa cuvântul Meu, și pace vouă, o, fiilor, că e zi de praznic sfânt în amintirea înălțării Mele la Tatăl, după ce Mi-am sfârșit lucrarea pentru care venisem să iau trup pe pământ și să răscumpăr de sub pedeapsa păcatului pe omul cel zidit de mâna Mea și pe urmașii lui, o, și scrieți ca să știe cei ce au fost și cei ce sunt și cei ce vor fi, să știe că Eu, Domnul Iisus Hristos, după ce Mi-am pus sufletul și Duhul în mâinile Tatălui Meu am avut de lucru încă, nu-Mi sfârșisem lucrarea, că M-am dus și am bătut la porțile lui satana și l-am înspăimântat când M-a întâlnit, că l-am dat deoparte din calea Mea și am intrat la el și am lucrat eliberarea lui Adam și Eva, și apoi a multor drepti și sfinți și am ieșit cu ei biruitor, și numai apoi M-am dus și Mi-am ridicat trupul din mormânt și am înviat.

O, fiilor, am avut iarăși încă de lucru apoi, că a fost să-Mi dovedesc pe mai departe dumnezeirea Mea și adevărul că Eu sunt Fiul Tatălui și am mai stat încă pe pământ lucrând cu toată puterea cea de la Tatăl dată și Mi-am așezat ucenicii la lucru pe mai departe și le-am lăsat lor ființa Mea sub taina pâinii și a vinului, taina cea din veac ascunsă și neștiută de îngeri, o, și numai apoi M-am așezat lângă Tatăl Meu, numai după ce i-am îmbogățit pe ei cu toate ale Mele pentru ei pe veci, făcându-i săraci de cele vremelnice, care i-ar fi încurcat să fie ai Mei cu totul, căci sărac nu ești, omule, când nu ai de toate, și ești sărac când ai iubirea cea pentru Dumnezeu cu totul, cu sufletul, cu trupul și cu duhul și îți este de ajuns ca să nu pierzi pe Dumnezeu, Care este viața ta pe pământ și viața ta de veci apoi cu El, că dacă pe pământ nu-L ai deplin și îndeajuns, tot la fel Îl vei avea și dincolo de viața de aici.

Iată, fiilor, cei mai săraci sunt cei bogați, cei ce au de toate, cei ce strâng toată viața, ca apoi să le lase una câte una, și nu rămân ei cu nimic pentru vecie, dar cei bogați de Dumnezeu au bucuria cu El pe pământ și în cer, o, și această taină i-am învățat Eu pe ucenicii Mei și i-am lăsat întru ea ca moștenitori ai împărăției cerurilor încă de pe pământ, și apoi Eu M-am așezat pe tronul slavei Tatălui de-a dreapta Lui și petrec cu cei săraci pe pământ, căci ei Mă au pe Mine și le sunt de ajuns, și asta este taina celor ce vin după Mine prin lepădare de sine și cu cruce sfântă, cu viață sfântă ca a Mea, socotind ei moarte tot ceea ce ar putea să-i smulgă de lângă Mine și din viața lor cea de veci, care nu se îmbogățește ca omul pe pământ, și altfel este ea, este cu cele din vecii îmbogățită, căci acolo unde este inima omului acolo este și comoara lui și viața lui, precum este scris.

Așadar, grăind despre această zi de praznic sfânt am spus vouă taina Mea cu ai Mei de pe pământ și așezarea Mea pe tron lângă Tatăl, Stăpânul Cel deplin al fiilor lui Dumnezeu de pe pământ, săraci ei de cele pieritoare și bogați în har lucrător și răsunător prin lucrările lui, așa cum am rămas Eu peste veacuri Fiul Cel din veac al Tatălui Care M-a trimis să-i așez pe cale pe oameni spre cer, spre acasă, bogați încă de aici cu cele cerești, care să-i aștepte la sfârșitul lucrului lor.

Iată, fiilor, ce înseamnă înălțarea! Ea înseamnă rod rămas și împărăția sa apoi întru el, dar lucrarea Mea de pe pământ și până în cer lucrată, n-o înțelege omul, și nici măcar omul creștin. Omul păcătuiește mereu. S-a învățat să păcătuiască omul. El știe despre taina cea din cer pentru om, dar prea puțin dă el să știe, căci omul iubește păcatul și gustul păcatului și se desparte de Dumnezeu pentru păcat. O, ce să-i fac? El zice că nu poate altfel, și are dreptate dacă el este om și atât, dacă el nu este fiul lui Dumnezeu prin iubire.

Nu poți fi fiu al lui Dumnezeu decât prin iubire, omule, căci iubirea îl vindecă de păcat pe om. Nu este cine să-ți spună ție aceasta, dar îți spun Eu, Domnul. Iubirea nu-ți mai lasă

vreme să păcătuiești, nu te lasă să mori, decât dacă te desparți de ea pentru ca să faci păcat, pentru ca să-ți faci gustul. Eu însă Îmi așez înaintea Mea un popor și îl învăț să facă voia Mea ca și cei din cer, căci altfel intră omul iar și iar sub păcat, după ce știe că păcatul este moartea lui ori de câte ori se dă de partea păcatului și moare prin păcat.

Cel ce vine după Mine este cel ce nu se mai întoarce spre păcat apoi, iar Eu am suferință grea pentru omul care nu știe să se păstreze în Dumnezeu după ce el se împreunează cu Domnul prin trupul și sângele Domnului, și prin el să aibă omul viață, și pe veci s-o aibă apoi.

Și dacă am grăit despre taina înălțării Mele la sfârșitul lucrului Meu pe pământ acum două mii de ani, iată, fiilor, Ne așezăm cu voi în sfat pentru lucrul întâmpinării mării sărbători de Rusalii și a trâmbiței Mele Verginica, sărbătorită acum aparte în cer și pe pământ în mijlocul poporului cu care să zic că am mai rămas, căci și din ei sunt opriți pe cale la câte o vamă, pe care nu dau s-o treacă, așa cum sufletele nu pot trece de vămi când nu au cu ce despăgubi păcatele făcute pe pământ. Eu însă merg mai departe cu pregătirea poporului rămas și îl îmbărbătez pe calea pe care l-am așezat să împlinescă voia Mea toată, cuvântul Meu de peste el, și iată, facem sfat și lucrăm după el, Noi din cer, și voi de pe pământ, și așezăm înaintea Tatălui rodul lucrat prin sfat, fiilor.

Eu voi veni cu sfinții în cete-cete, în zeci de mii precum este scris despre venirea Mea și despre însoțitorii Mei, și vin, fiilor, cu Noi și cei adormiți de la Adam și până la voi, căci voi zi de zi Îmi amintiți de scularea lor, de veșnicia lor cu Mine.

Vom așeza masă de Rusalii, vom sta la masă, dar nu vom strânge masa de întâlnire. Rămânem aici deasupra cetății șapte zile până se împlinește ziua de naștere a trâmbiței Mele Verginica și vom ridica sărbătoarea ei înaintea Tatălui și vom împărți cartea istoriei Mele cu ea, iar la masă va fi petrecerea cea pentru o sută de ani de la nașterea ei pe pământ, o, că e mare, mare, fiilor, taina lucrării Mele cu ea! Tot cerul se miră și stau sfinții uimiți de taina venirii Mele pe pământ a doua oară prin cuvântul Meu izvorât din această piatră prin care Mi-am hrănit un popor vreme de douăzeci și cinci de ani, și M-a ținut această piatră și Mi-a fost ea glas de trâmbiță peste pământ, o, dar tot poporul care a luat cuvântul Meu de pregătire a crezut, dar n-a fost în stare să-L împlinescă pe Dumnezeu în el creștinul acestui cuvânt, ci doar se bucura și credea, dar nu l-am putut urca treaptă cu treaptă spre slava Mea cu el. Eu însă Mi-am scris istoria cuvântului Meu și a trâmbiței Mele și a celor ce au suferit o vreme lângă ea pe drumul Meu cel plin de lei și de lupi atâta vreme cât am trâmbițat din acest caval al glasului Meu, căci ea a venit apoi la cer, și s-a întors înapoi așa cum am proorocit că va fi cu ea, căci sfinții așa lucrează, fiilor, se întorc și lucrează din cer pentru oameni, iar lucrarea lui Verginica a fost cea mai mare față de toți ceilalți sfinți, căci Eu am stat în ea și Eu grăiam, nu ea grăia, și n-a mai fost până la ea Domnul cuvântând peste pământ atât de mult, o, n-a mai fost, fiilor, de la începutul timpului și până la Verginica Mea, n-a mai fost o lucrare a Domnului la fel cu aceasta, o, și e mare Verginica în cer, dar cine citește în cuvântul Meu prin ea, și nu înțelege taina Mea, n-am ce să mai fac mai mult pentru mintea omului și pentru credința lui apoi și pentru viața lui cu Dumnezeu, după ce atâta vreme am grăit peste un popor cuvântul Meu cel de pe urmă, și mai ales acum când strig peste poare și peste împărați și merg peste tot cu slava cuvântului Meu care curge peste cetate și se împarte în brațe peste tot pământul, că se apropie ziua slavei Mele și trebuie să fiu gata cu vestirea cea nouă, cu dragostea Mea cea de la sfârșit de timp, o, și nu poate încă omul ce vreau Eu să poată el, căci el are gusturi, are lucrul său, are ale sale ca și cei de acum două mii de ani care n-au avut vreme să Mă cunoască, să Mă primească, să Mă creadă că pentru ei am venit, și iată, tot timpul de sub cer nu poate omul cu Dumnezeu în lucru așa cum am Eu îngerii în lucru pe care-l am de lucrat și pe care îl lucrez cu îngerii și cu sfinții, căci omul are lucrările lui, și doare la Dumnezeu nedragostea omului, nepăsarea lui de țara cea de sus,

și care așteaptă tainic cetățeni în ea, cu masă pusă, cu bucurii și cu frumuseți netrecătoare, și încă Eu, Domnul, stau față în față cu nepăsarea omului, care doar crede cuvântul Meu și atât.

Dar acum, fiilor, am făcut sfat și lucrăm așa, Noi cu voi, și voi cu Noi, iar lângă voi am trezit la lucru cu grabă pe servii care s-au așezat să se alătore pregătirii sărbătorii și a simbolurilor care vor grăi în timp despre această mare sărbătoare a cerului pe pământ, căci am trezit lucrători cu iubire și lucrează ei în slujba Mea cu grabă, și am întocmit cartea trâmbiței Mele, și apoi crucea de pe deal înnoită, și altă cruce aici în grădină, o, și veșminte noi pentru sărbătoare, cu care voi vă veți găti frumos, regește, fiilor, și apoi bucuria plăcută cerului pe masa de serbare și creștini împlinitori la masă cu cei din cer, cu toată pregătirea și simbolurile de la serbare.

Iar Eu, Domnul, binecuvintez și însoțesc cu bunuri cerești pe cei alăturați vouă pentru zidirea cea frumoasă a zilei de serbare, și pace vouă, fiilor, și pacea Mea și lor, celor ce cu sârg stau acum în slujba Mea alături cu voi ca să le pregătim pe toate, iar Eu să binecuvintez peste tot!

Vă dau puteri, vă dau iubire, vă dau din cer, fiilor, și vom lucra după sfatul făcut acum, iar ceea ce mai este de știut, mai vin și mai stăm în sfat de cuvânt și de întâlnire prin cuvânt.

Acum sărbătorim aici în cetate amintirea înălțării Mele la Tatăl și ne împărțim bucurii și nădejde și ne dăm unii altora puteri sfinte, căci puterile cerești și îngerești sunt în slujba voastră acum.

Și binecuvântarea Mea poate, fiilor, și pace vouă sub binecuvântarea Mea! Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

12/25-05-2023